

[Boligministeren.]

anbefale at stemme imod det af det ærede medlem hr. Alfred Jensen stillede forslag om overgang til næste sag på dagsordenen.

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede medlem hr. Thestrup fremførte i sine udtalelser for lidt siden, at jeg i en tale har bebrejdet oppositionen, at den har manglet vilje til at forhandle om disse forslag, og at jeg skulle have bebrejdet den, at den ikke gik ind i en indgående forhandling om disse forslags enkeltheder.

Jeg finder i den anledning grund til at sige, at efter forhandlingen her ved første behandling havde jeg ventet, at man havde vist en sådan positiv forhandlingsvilje, men når denne forventning ikke gik i opfyldelse, vil jeg gerne tilføje, at så er det dog ikke dette, jeg særlig har bebrejdet oppositionen. Det er oppositionens ret at stille sig sådan, selv om jeg finder det urigtigt. Det, jeg har bebrejdet oppositionen, er, at den, når den ikke ville indgå i en sådan positiv forhandling, da ikke stillede ændringsforslag til lovforslagene, så det kom til at ligge klart både for tinget og for befolkningen, hvorledes oppositionen da ønskede en huslejelovgivning og boligstøttelovgivning affattet. Det er der nu ingen der ved, når disse forslag om lidt forlader tinget.

Jeg har gjort disse bemærkninger ikke alene med henblik på den lovgivning, vi her står i færd med at vedtage, men også fordi det er min overbevisning, at det parlamentariske og politiske liv vil vinde ved, at de meningsbrydninger, der foregår her i tinget, altid kommer til at foreligge så afklarede over for befolkningen som muligt.

Når det ærede medlem videre fjøede til, at vanskelighederne under forhandlingerne skulle skyldes, at det var vanskeligt for regeringspartierne at holde sammen om forslagene, kan jeg erklære, at denne antagelse er uden enhver forbindelse med virkeligheden. Denne antagelse modsiges da også af det, at der af regeringspartierne under behandlingen i udvalget stilledes, jeg ved ikke hvor mange, vel 80 ændringsforslag til de oprindelige forslag, hvoraf et betydeligt antal af oppositionen selv ansås for forbedringer.

Med mit kendskab til det ærede medlem hr. Thestrup tror jeg, at det ærede medlem

vil forstå disse synspunkter, og jeg tror heller ikke, det ærede medlem vil frakende dem en vis vægt.

Lorentzen: Der er nok ved at brede sig en vis julestemning i det høje ting, og jeg skal derfor ikke komme med mange kommentarer til den højtærede økonomiministers betragtninger. Jeg vil dog gerne have lov til at fremhæve et for mig meget væsentligt punkt, nemlig at den højtærede økonomiminister, der jo ellers er en meget betydelig mand, faktisk ikke er i stand til at bedømme den atmosfære, der var i udvalget; det savner han enhver forudsætning for... (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Mon?)... Ja, reelt, for der er i ethvert udvalg visse ukendte størrelser, som det er meget vanskeligt at definere fast. Hvad forholdene i udvalget angår, må man stole på, hvad de udvalgsmedlemmer, der har været til stede, giver vidnesbyrd om. Dertil vil jeg gerne føje, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp ganske vist nok — ja, hvad skal jeg sige, jeg vil ikke bruge for hårdt et udtryk — raslede lidt med lænkerne, men kort tid efter kom udvalgets formand tilbage og sagde, at nu havde man drøftet tingene igennem på regeringsbasis, og derefter var der ikke meget tilbage af de indvendinger, som det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp havde haft. Dette er historisk, dette er korrekt.

På et vist tidspunkt spurgte vi naturligvis, om man ville kvittere skatten, især grundskylden, således som det ærede medlem hr. Thestrup har nævnt.

Her fik vi en klar afvisning. I øvrigt er det ganske forkert, at regeringspartierne ikke vidste, hvor de havde os. De vidste meget godt, på hvilke punkter de kunne forlige sagen med os: vi ville have haft frivillige forlig, men vi tilbød ikke desto mindre at slække på kravet om de frivillige forlig i lejeloven. Vi var forhandlingsvillige i vidt omfang, men vi mente, at lejelovens restriktionsbestemmelser ikke skulle ophæves lige en-to-tre. Der var ikke stor afstand mellem os i spørgsmålet om de 3 000 eller 5 000 indbyggere. Kun var vi modstandere af den snørklede ordlyd, som lejelovsforslagets paragraf § 106 angående kommuner med 3 000 og med mellem 3 000